

РЕШЕНИЕ

№ 13457

гр. София, 06.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав, в
публично заседание на 17.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **4530** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба, подадена от В. И. Д., от [населено място], общ. П., срещу Решение № Ж-338 от 03.04.2025 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/.

Релевират се доводи, че незаконосъобразно с оспореното решение е прекратено производството спрямо "Електроразпределителни мрежи Запад" ЕАД без да се установи причината за завишените сметки за ток в пъти над това, което е заплащано до момента. Твърди се, че на 03.12.2024 г. е поставен нов електромер на адреса на жалбоподателката, за което е представен и протокол. В началото на месец януари 2025 г. е поставен нов, дистанционен, тъй като предишния не бил дистанционен, а през месец февруари 2025 г. е взето устройството, което е било в къщата и същото е изнесено на улицата, за което не е получен протокол. Иска се отмяна на решението.

В съдебно заседание жалбоподателката редовно уведомена, не се явява и не се представлява.

Ответникът - Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, чрез юрк. Б., моли жалбата да бъде отхвърлена. Счита, че оспореното решение на КЕВР е правилно и законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Подробни съображения за неоснователност на оспорването излага в писмени бележки.

Заинтересованата страна – "Електроразпределителни мрежи Запад" ЕАД /ЕРМ – Запад/, чрез юрк. Т., оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ с присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение. Подробни аргументи относно законосъобразността на решението на КЕВР и неоснователността на жалбата развива в писмени бележки депозиранни в с.з.

Заинтересованата страна – „Електрохолд продажби“ ЕАД, редовно призована, не изпраща

представител, не излага становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура - редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Административен съд София град, III отделение, 44 състав, след като обсъди доводите на страните и въз основа на представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

В. И. Д. е абонат и клиент на „Електрохолд Продажби“ ЕАД и „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, за обект, находящ се в [населено място], [община], [улица], с клиентски № 300125524330 и абонатен № [ЕГН].

На 03.12.2024 г., в присъствието на г-жа Д., е монтирано средство за техническо измерване /СТИ/ с фабричен № [ЕГН], към абонатен № [ЕГН], за което е съставен Констативен протокол № 6784899/03.12.2024 г. /л. 45/ в съответствие с Правилата за измерване на количеството електроенергия /ПИКЕЕ/ и чл. 65, ал. 1 от Общи условия на договорите за използване на електроразпределителната мрежа на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД (ОУДИЕМ).

На 20.02.2025 г. е извършена проверка на електромер с фабричен № [ЕГН] в присъствието на жалбоподателката, при която е установено, че схемата на свързване е правилна, няма нерагламентирани включвания и СТИ е изправно. Резултати от проверката са обективирани в Констативен протокол № 6723026/20.02.2025 г. /л. 45 гръб/.

Във връзка с административното производство пред КЕВР, инициирано с жалба от 04.03.2025 г., подадена от В. Д., от електроразпределителното дружество е извършена справка чрез системата за дистанционно отчитане, при която е установено, че показанията на електромер с фабричен № [ЕГН] са следните: Т2 (дневна тарифа) - 1508.893, Т3 - 859.624 (нощна тарифа), които са повисоки от тези при проверката на 20.02.2025 г. Тези резултати са отразени в становище на „ЕРМ – Запад“, постъпило в КЕВР с вх. № Е-11В-00-19 от 18.03.2025 г. /л. 44/.

На 18.03.2025 г. в Комисията е изпратено становище от „Електрохолд продажби“ ЕАД /л. 46/, в което е посочено, че за обект, собственост на Д. в [населено място], е издадена оспорваната фактура № [ЕГН]/26.01.2025 г. с период на потребление от 19.12.2024 г. до 16.01.2025 г., на стойност 251,64 лв. Отбелязано е също така, че жалбоподателката има сключен договор с електроснабдителното дружество за продажба на електрическа енергия за битово ползване с клиентски № 300125524330. „Електрохолд Продажби“ ЕАД информира КЕВР, че към 18.03.2025 г. по горепосочения клиентски номер са платени всички задължения, а от електроразпределителното дружество не са подавани данни, на база на които да бъдат извършвани корекции на издадените фактури.

На 27.03.2025 г. в КЕВР е получено писмо от г-жа Д., с което тя оспорва становището на електроразпределителното дружество, начислените количества електрическа енергия в периода от 19.12.2024 г. до 31.12.2024 г., като твърди, че през м. януари 2025 г. електромерът ѝ е бил подменен, като за това действие не е получила констативен протокол, а през месец февруари 2025 г. СТИ е било изнесено на границата на собственост, като за това действие от електроразпределителното дружество тя отново не е получила констативен протокол.

На 31.03.2025 г. е изготвен доклад от дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ /л. 32-33/. При тази фактическа обстановка и във връзка така депозираната жалба и на основание чл. 22, ал. 1 и ал. 7 от Закона за енергетика /ЗЕ/, КЕВР е постановила решение № Ж-338/29.10.2025 г., с което на основание чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката /Наредба № 3 / е прекратила производството по подадената от В. Д. жалба с вх. № Е-11В-00-19/04.03.2025 г. срещу ЕРМ – Запад и „Електрохолд Продажби“ ЕАД поради нейната неоснователност.

В решението комисията е приела, че в случая отчетените количества електрическа енергия в размер на 426 кВтч по дневна и 207 кВтч по нощна тарифа, отразени във фактура с № [ЕГН], за периода от 19.12.2024 г. до 31.12.2025 г., са реално консумирани количества електрическа енергия в обекта. За неоснователни са приети и възраженията свързани с доводите за повторна подмяна на електромера и липсата на връчен констативен протокол затова. Отбелязано е също така, че по арг. от чл. 61 от ОУДИЕМ на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД; „ЕРМ – ЗАПАД“ не носи отговорност за поддръжка, обслужване и контрол на електрическите съоръжения след границата на собственост на съоръженията, тъй като задължението на електроразпределителното дружество по поддръжка и контрол на измервателната система и енергийните съоръжения е до изходящите клеми на средствата за търговско измерване или изходящите клеми на разположените непосредствено след тях предпазители или прекъсвачи. В тази връзка е посочено, че клиентът има право да поиска извършване на метрологична експертиза на СТИ от БИМ, като разходите са за сметка на оператора на електроразпределителната мрежа, в случай че експертизата докаже неизправност на СТИ или на клиента, в случай че експертизата докаже изправност на СТИ /чл. 38ж от Закона за енергетиката (ЗЕ)/.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна и в законоустановения 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Подадената от В. Д. жалба следва да се определи като такава по чл. 142, ал. 1, т. 2 от Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, а именно подадена от клиент /аргумент от §27б във вр. с 27г от ДР на ЗЕ - ДВ, бр. 54 от 17.07.2012 г./ срещу доставчици на енергия и природен газ, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по ЗЕ.

Съгласно изискванията на чл. 143, ал. 3 от Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, жалбата се подава до Комисията чрез съответното енергийно предприятие или ВиК оператор, които са длъжни да извършат проверка по нея и да я изпратят в Комисията, заедно със становището си. По реда на ал. 4 от същата разпоредба, в случаите, когато жалбата не е подадена чрез съответното енергийно предприятие или ВиК оператор, Комисията изпраща подадената жалба на енергийното предприятие или ВиК оператора, като изисква извършването на проверка и изпращане в комисията на жалбата, заедно със становището на дружеството, както и цялата преписка по жалбата в 7-дневен срок от получаване на жалбата.

Съгласно чл. 143, ал. 6 от Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, КЕВР разглежда жалбата, ако към нея е приложено становището на енергийното предприятие или ВиК оператора, ведно с цялата преписка по жалбата.

Оспореното решение е издадено от компетентния за това независим специализиран държавен орган – КЕВР, в рамките на правомощията му. Решението е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма и съдържа подробни мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената част на решението са изложени достатъчно съображения в тази посока, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта.

Според ал. 7 на чл. 22 от ЗЕ, редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60 от ЗЕ - Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, обн. ДВ, бр. 33 от 5 април 2013 г. Съгласно чл. 144, ал. 1 от Наредба № 3/21.03.2013 г., КЕВР във всички случаи следва да се произнесе с решение, след като извърши проверка на изложените в нея обстоятелства и след като събере всички необходими доказателства за изясняване на случая.

След събирането на доказателствата и след извършването на проверката следва да се състави доклад и проект за решение, в които се отразяват обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата /чл. 145, ал.1 от Наредбата/. Докладът и проектът за решение, заедно с жалбата и преписката по нея, се представят на председателя на комисията, който с резолюция определя внасянето им за разглеждане на жалбата и решаването ѝ от комисията в закрито заседание - чл. 145, ал.2 от Наредбата.

Когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е неоснователна, тя с решение прекратява преписката - чл. 147, ал.1 от Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката.

В конкретния случай В. Д. е сезирала КЕВР с жалба, по повод на която е проведена процедура и с решение преписката е прекратена поради нейната неоснователност.

Предмет на жалбата е изразеното в нея несъгласие с начислената сума от 251,64 лв. по фактура № [ЕГН]/26.01.2025 г. /л.49/ за отчетено потребление на електрическа енергия за периода от 19.12.2024 г. до 16.01.2025 г., както и с твърдения за извършена повторна подмяна на електромер, за което не е получила констативен протокол.

Настоящият съдебен състав намира за неоснователни възраженията на жалбоподателката, а изводите на административния орган - за правилни и законосъобразни.

Не е спорно по делото, че на 03.12.2024 г. в обект на адрес в [населено място], [улица] монтирано СТИ с фабричен № [ЕГН], към абонатен № [ЕГН], като в присъствието на В. Д. е съставен Констативен протокол № 6784899/03.12.2024 г. На 20.02.2025 г. е извършена проверка на същия обект в присъствието на жалбоподателката, при която е установено, че електромерът с горепосочения фабричен номер е изправен, схемата на свързване е правилна, като са установени нерагламентирани включвания. Тези констатации са обективирани в констативен протокол № 6723026/20.02.2025 г., който е подписан от В. Д.. В хода на административното производство е извършена справка от електроразпределителното дружество чрез системата за дистанционно отчитане, при която е установено, че показанията на електромер с фабричен № [ЕГН] са следните: Т2 (дневна тарифа) - 1508.893, Т3 - 859.624 (нощна тарифа), като същите са по-високи от тези при проверката на 20.02.2025 г.

Въз основа на тези факти обосновано КЕВР приема, че отчетените количества електрическа енергия за периода от 19.12.2024 г. до 31.12.2025 г. в размер на 426 кВтч по дневна и 207 кВтч по нощна тарифа и отразени в процесната фактура с № [ЕГН], са реално консумирани количества електрическа енергия в обекта.

На следващо място неоснователни са доводите на жалбоподателката, че през месец януари 2025 г. електромерът ѝ е бил подменен и не е получила констативен протокол за така извършеното, а през месец февруари 2025 г. СТИ е било изнесено на границата на собственост.

Видно от доказателствата по делото, неоспорени от страните, на 20.02.2025 г. е извършена единствено проверка на измервателната система на обекта, а не изнасяне или подмяна на СТИ /съгласно КП от 20.02.2025 г./.

От друга страна безспорно се установява, че на 03.12.2024 г на обекта в [населено място], [улица], е било монтирано СТИ с фабричен № [ЕГН], като на 20.02.2025 г. отново предмет на проверката е било СТИ с фабричен № [ЕГН].

В този смисъл следва да бъде обоснован извод, че електромерът с фабричен № [ЕГН], монтиран на 03.12.2024 г., е същият, който е проверен и се намира в обекта на 20.02.2025 г., с оглед на което СТИ не е било подменяно в периода от 03.12.2024 г. до 20.02.2025 г., в какъвто смисъл са възраженията на оспорващата.

Настоящият състав счита, че макар и двата протокола от 03.12.2024 г. и 20.02.2025 г. да са частни свидетелстващи документи, то същите следва да бъдат кредитирани като достоверни доколкото при съставянето и на двата е присъствала жалбоподателката и същите са лично подписани от нея без възражения.

Съгласно чл. 35, ал. 1 от Наредба № 6 от 28 март 2024 г. за присъединяване на обекти към електрическите мрежи: „Когато електрическата енергия се доставя на обект за потребление от съоръжения на оператор на електроразпределителна/затворена електроразпределителна мрежа на ниво ниско напрежение, границата на собственост са изходящите клеми на средствата за търговско измерване /СТИ/ или изходящите клеми на разположените непосредствено след тях предпазители или прекъсвачи“. Тоест след границата на собственост, задължението за поддръжка и контрол е на собственика на обекта. В тази връзка обосновано КЕВР се е позовала на разпоредбата на чл. 38ж от ЗЕ, която предоставя право клиента да поиска извършване на метрологична експертиза на СТИ от БИМ, като разходите за метрологична експертиза на СТИ са за сметка на оператора на електроразпределителната мрежа, в случай че експертизата докаже неизправност на СТИ или на клиента, в случай че експертизата докаже изправност на СТИ. По делото не са налице доказателства, а и твърдения жалбоподателката да е упражнила правото си по чл. 38 ж ЗЕ. Следва да се отбележи също така, че Комисията има задължение да извършва контрол върху съответствието на извършваните лицензионни дейности с условията на издадените лицензии, съгласно чл. 76 от Закона за енергетиката. Част от лицензия № Л-135-07/13.08.2004 г. на "Електроразпределителни мрежи Запад" ЕАД са и Общите условия на дружеството, а нарушение на тези общи условия не се констатират от административния орган и от съда. Извършени са съответните проверки и отклонение от нормите за процесното СТИ не е налице.

С оглед изложеното, оспореното решение е законосъобразно, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

По разноските по делото:

При този изход на спора в полза на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лв. или 102,26 евро, което е изчислено съобразно чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, вр. чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ. На заинтересованата страна - ЕРМ – Запад също следва да се присъди сумата от 200 лв. или 102,26 евро - юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, III отделение, 44 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. И. Д., от [населено място], общ. П., срещу Решение № Ж-338 от 03.04.2025 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА В. И. Д., ЕГН – [ЕГН], да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране, сумата от 102,26 евро /сто и две евро и двадесет и шест еврацента/ - разноски по делото.

ОСЪЖДА В. И. Д., ЕГН – [ЕГН], да заплати на "Електроразпределителни мрежи Запад" ЕАД, ЕИК -[ЕИК], сумата от 102,26 евро /сто и две евро и двадесет и шест евроцента/ - разноси по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщението за постановяването му на страните.

СЪДИЯ: